

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І
СПОРТУ УКРАЇНИ

СУЧАСНІ БІОМЕХАНІЧНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ І СПОРТІ

Матеріали
V Всеукраїнської електронної конференції

18 травня 2017 року

Київ 2017

1. Арадахов, Ш.Г. Содержание и методика базовой подготовки в горном туризме: автореф. дис. канд. пед. наук / Арадахов Ш.Г. Рос. гос. пед. ун-т им. А.И. Герцена. – СПб. 2010. – 23 с.
2. Ашанин В. С. Коррекция учебно-тренировочного процесса курсантов Государственной службы Украины по чрезвычайным ситуациям с учетом особенностей природных катастроф различных регионов Украины / В. С. Ашанин, А. Ю. Байбак, И. В. Байбак, В.А. Бугорский // Слобожанський науково-спортивний вісник : [наук.-теорет. журнал]. – 2014. – № 2(40).– С. 15-23.
3. Ашанин В. С. Усовершенствование процесса подготовки курсантов Государственной службы Украины по чрезвычайным ситуациям для проведения спасательных работ при наводнении в гористой местности / В. С. Ашанин, А. Ю. Байбак, И. В. Байбак, М. В. Шишкина // Слобожанський науково-спортивний вісник: [наук.-теорет. журнал]. – 2013. – № 4(37).– С. 7-10.
4. Горная акклиматизация (адаптация к высоте) | Физиология [Электронный ресурс]. – Режим доступа: [http:// physiology.com.ua/?p=180](http://physiology.com.ua/?p=180)
5. Шимановский В. Ф. Опасности в горах. Высота и прочие факторы (Методические рекомендации) / В. Ф. Шимановский. – М.: ЦРИБ "Турист", 1973. – 51 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Бишевец Н.Г., Сергієнко К.М.

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ

Вступ. Протягом останнього десятиліття інформатизація вітчизняної освіти набула глобальних масштабів і не оминула сферу фізичної культури і спорту [6]. З огляду на сучасні підходи до підготовки висококваліфікованих спортсменів, організації змагань, фізичного виховання різних груп населення та з урахуванням структури професійної діяльності фахівця з фізичної культури й спорту в умовах інформатизації освіти, все більше уваги необхідно приділяти формуванню інформаційно-комунікаційної компетентності студентів фізкультурного спрямування.

Мета дослідження - провести теоретичний аналіз використання інформаційних технологій у підготовці фахівців з фізичної культури і спорту.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури, публікацій та Інтернет-ресурсів.

Результати дослідження. Впровадження інформаційних технологій (ІТ) в навчальний процес студентів фізкультурного профілю відбувається у кількох напрямках.

Так, можливості ІТ широко використовуються викладачами у ході представлення лекційного матеріалу. Дійсно, презентації, створені за допомогою офісної програми MS Power Point, привертають увагу студентів, сприяють активізації пошукової активності шляхом унаочнення наукових даних і, тим самим, зумовлюють підвищення рівня теоретичних знань тих, хто навчається.

З іншого боку, ІТ використовуються під час вивчення таких дисциплін як «Інформатика», «Комп'ютерна техніка», «Інформаційні технології в фізичній культурі і спорті» [1]. Зрозуміло, що тільки достатній рівень матеріально-технічного забезпечення ВНЗ дає можливість студентам опанувати вказані предмети, міцні знання з яких, в свою чергу, забезпечують якість фахівця, адекватну до вимог інформатизованого суспільства.

Крім того, ІТ варто розглядати як інноваційний інструмент для розв'язання професійно-орієнтованих задач при вивченні таких дисциплін як «Математична статистика», «Метрологія», «Біомеханіка» тощо, оскільки вільне володіння ІТ з метою аналізу спортивно-педагогічної інформації відкриває перед фахівцем з фізичної культури і спорту надзвичайно

широкі можливості без додаткових математичних знань. Отже, озброєння студентів практичними вміннями і навичками застосовувати ІТ у ході вирішення прикладних задач є важливим кроком для досягнення мети підготовки висококваліфікованого фахівця та формування його інформаційно-комунікаційної та професійно-педагогічної компетентності [2, 4, 5]. Зауважимо, що для вирішення зазначених питань найбільш часто застосовують такі програми як MS Excel або STATISTICA.

Водночас, саме завдяки інформатизації сфери освіти і науки шляхом впровадження дистанційних технологій навчання перед діючими спортсменами відкрилася можливість продовжувати навчання навіть у передзмагальний і змагальний період. Застосування таких технологій не лише передбачає ознайомлення студентів з навчальним матеріалом, але й самоконтроль, отримання навчальних завдань, консультацій і т.д [3].

І, насамкінець, ІТ часто застосовують у процесі поточного, проміжного і підсумкового контролю. Наприклад, оцінювання навчальних досягнень студентів НУФВСУ у режимі реального часу реалізують на основі тестуючої програми «ANTS», яка забезпечує випадковий вибір питань при формуванні тестових завдань, встановлення ліміту часу сеансу тестування, автоматичну обробку результатів та створення бази даних результатів тестування з їхнім наступним роздрукуванням [7, 8, 9].

Висновки. Таким чином, з поміж багатьох напрямів використання ІТ в сфері підготовки фахівців з фізичної культури і спорту варто виділити наступні: застосування ІТ у процесі викладання лекційного матеріалу, застосування ІТ для безпосереднього навчання дисциплінам, пов'язаних з комп'ютерною технікою, розв'язання професійно-орієнтованих задач із застосуванням відповідних комп'ютерних програм, а також оцінювання навчальних досягнень студентів.

1. Ашанін В.С. Щодо формування компетентності випускників вузів фізичної культури і спорту з використання багатомірних методів аналізу даних в задачах професійної спрямованості / В.С. Ашанін // Фізична культура, спорт та здоров'я: XVI Міжнародна науково-практична конференція. – 2016. – С. 309-312.
2. Бышевец Н.Г. Организация учебного процесса вуза в условиях информатизации образования / Н. Г. Бышевец, К. Н. Сергиенко, И. В. Синиговец // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка. Випуск 44. Серія: педагогічні науки. – 2007. – С. 328-331.
3. Бышевец Н.Г. Основы использования дистанционных технологий обучения в ВУЗах физкультурного профиля / Н.Г. Бышевец, С.О. Герасименко, Н. Л. Голованова // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – Харків, 2006. – №6. – С. 13-16.
4. Веселовський А. П. Формування професійно-педагогічної компетентності майбутнього фахівця з фізичного виховання на факультетах фізичного виховання / А. П. Веселовський, І. П. Ільчишин, А. В. Ніконець // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. – 2015. – Вип. 5 (61). – С. 39-42.
5. Вольвах Т. С. Використання мультимедійних технологій в практичній діяльності фахівця з фізичного виховання [Електронний ресурс] / Т. С. Вольвах, К. М. Сергієнко // Матеріали X міжн. конференції «Молодь та олімпійський рух». – Київ. – 2017. С. 239-241.– Режим доступу до ресурсу: http://www.uni-sport.edu.ua/sites/default/files/konferencya/nufzsu%20konferentsii/zbirnik_tez_2017_na_sajt.pdf
6. Денисова Л.В. Структура здоров'язберігальної діяльності фахівця з фізичної культури і спорту в умовах інформатизації освіти / Л. В. Денисова, Н. Г. Бишевец, І.В. Хмельницька // Молодіжний науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2016 – № 21 – С. 19-25.
7. Сергієнко К.М. Використання комп'ютерної тестуючої програми «ANTS» в педагогічній практиці / К.М. Сергієнко, Н.Г. Бишевец // Спортивний вісник придніпров'я. –2005. – №2. - С. 118-121.

8. Сергиенко К. Н. Интерактивная система компьютерного мониторинга уровня физического развития и здоровья школьников Украины // Олимпийский спорт и спорт для всех. – Киев: [б. и.]. – 2005. – С. 280.
9. Шинкарук О.А. Навчання на основі інтернет-технологій (e-learning) в вищих закладах освіти фізичної культури і спорту: проблема реалізації/ Шинкарук О.А., Денисова Л.В., Харченко Л.А., Герасименко С.О., Голованова Н.Л., Степаненко О.О.// Матеріали X міжн. конференції «Молодь та олімпійський рух». – Київ, 2017. - С. 335-336.

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Вишневецька В. П.

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ

Вступ. У «Національній доктрині розвитку освіти України в 21 столітті» зазначено, що пріоритетом державної політики в галузі освіти є підготовка майбутніх фахівців з високим рівнем освіти і культури, здатних до творчої праці, професійного розвитку, мобільності в засвоєнні та впровадженні нових інформаційних технологій.

Перед системою освіти висувається вимога – в умовах швидкозмінного інформаційного потоку сформувавши самостійного, відповідального фахівця, який вирізняється мобільністю та конструктивністю, здатний адаптуватися до динамічних змін у суспільстві.

Мета дослідження – проаналізувати сучасний стан та важливість організації самостійної діяльності студентів в процесі навчання для підвищення конкурентоспроможності майбутніх фахівців.

Методи дослідження: аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури.

Результати дослідження. У країнах-членах Ради Європи виникла потреба готувати студентів до самостійного навчання впродовж життя, що стало причиною переходу від механічного накопичення знань до розвитку компетентностей, що обов'язково включають знання, вміння, навички, здатність знаходити необхідні дані, критично їх оцінювати й застосовувати для вирішення задач, що виникають у житті.

У сучасних умовах кредитно-модульної системи навчання посилюється роль самостійної роботи студентів. Організація самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів є однією з актуальних проблем сучасної педагогічної теорії та практики вищої школи і вимагає певної уваги щодо її окремих аспектів для ефективного впровадження в навчальний процес.

Серед визначених Радою Європи п'яти ключових компетентностей, що мають засвоїти молоді європейці, дві стосуються вміння вчитися, а саме: компетентності, пов'язані з інформатизацією суспільства, та «здатність вчитися протягом життя як основа неперервного навчання в контексті особистого професійного і соціального життя»[2].

За даними ЮНЕСКО в університетах країн Європи на самостійну роботу відводиться від 40 % до 70 % усього навчального часу. В більшості високо розвинутих країн співвідношення аудиторної та самостійної роботи студентів становить 1:3,5, тобто на кожну годину аудиторної роботи там припадає 3,5 години самостійної роботи студента. У вітчизняних навчальних закладах це співвідношення може максимально становити 1 : 2 [3].

Самостійна робота здатна поглибити, розширити, систематизувати знання, формувати інтерес до пізнавальної діяльності, розвивати пізнавальні здібності, виховувати відповідальність. Однак, важливо розуміти, що головним акцентом в організації самостійної роботи студентів є не час, що відводиться на цю форму організації навчального процесу, а розуміння ролі та сутності самостійної роботи, мотиваційної спрямованості студентів, навичок самостійного опрацювання навчального матеріалу, рівня організації власної діяльності та самоконтролю.

Проблемою організації самостійної роботи на теоретико-методичному рівні висвітлювалась у працях багатьох педагогів: Ф. Дістерверга, Я. Коменського, Й. Песталоцці,